

30m

35m

35m

25m

45m

R5

IV+

V+

R4

V+

IV+

R3

V

IV

Atlètic!!

V

IV+

R2

Panxa

IV+

R1

V+

Diedre

Bon emplaçament
per tascons

IV+

V

Pont de roca

Aeri, bonic!!

Fissura fina

Diedre

Un pèl desplomat, atlètic!!

Placa

Pont de roca

PARETS D'ÀGER, EL TRIDENT

Josep, Elena i Oriol (V+ 170m)

Primera:

R. Artigas i J. González (2003)

Material:

10 cintes exprés, joc de friends fins a #1 de Camalot i alguna boga.

A la dreta dels concorreguts Puntals d'Àger trobem el Trident, conjunt de tres esperons característics per on discorre la bonica *Josep, Elena i Oriol*, petit homenatge als muntanyencs accidentats al Balandrau l'any 2001. La via segueix en tot moment la lògica, evitant una serie de sostrets amb encertades zigzagues que cerquen la debilitat de la paret i trobem la bellesa dels moviments francs. Menció especial per les dues darreres tirades, variades i atlètiques, colofó per una assenyada via que mai serà massa freqüentada. L'itinerari és troba semi-equipat amb parabolts i només ens caldrà un discret joc de friends fins a #1 de Camalot per acabar de completar la protecció.

- Via: Josep, Elena i Oriol
- Zona: Àger – Serrat Alt
- Dificultat: V+ (MD+)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 170 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb parabolts
- Material: 10 cintes exprés, joc de friends fins a #1 de Camalot i alguna baga
- orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Entrant a Àger prenem una carretera a mà esquerra que passa pel costat del cementiri (Direcció Colobor). La seguim uns quilòmetres fins que trobem una pista de terra a mà dreta que va al refugi de Colobor. La prenem i al cap de poc trobem un trencall; hem de prendre el que NO va al refugi (esquerra). Seguim la pista, passem el sector central, al cap d'una estona passarem pel costat d'un gran bloc, aproximadament un quilòmetre després trobarem un aparcament, més o menys a l'alçada del Trident. Des del cotxe l'aproximació és evident i la fem de manera intuïtiva a través del bosc. Per localitzar el peu de via busquem un pitó amb una baga molt visible (de la via Brucs). La nostra comença uns metres més a l'esquerra.

L1(V+)

Com a referència per trobar el peu de via hem de fixar-nos en un petit esperó al costat d'una canal arbrada, la via comença entre l'esmentat esperó i la canal (parabolt visible). La via s'enfila aprofitant un petit diedre (roca delicada) amb uns passos bonics per atlètics. A la part més dreta trobarem un parell de bolts que protegeixen perfectament la situació. Un cop superat aquest primer tram seguim per terreny fàcil fins encarar un bonic mur amb roca compacta, de nou ben protegit per dues expansions. Els passos tornen a ser bonics i demanen una bona col·locació. Superat el mur arribem a una còmoda lleixa on muntem reunió. 45 metres, 4 parabolts.

L2(IV+)

Sortim recte amunt a caçar un parabolt visible des de la reunió, aquests metres abans

d'arribar a l'expansió demanen certa cura, donat que la roca s'ha de mimar. Un cop encintada l'assegurança iniciem un elegant flanqueig cap a l'esquerra que ens mena a una sèrie de curts ressals que superem anant en lleugera tendència a l'esquerra i que ens menen a una darrera panxa (protegida per una expansió) que guanyem amb un bonic moviment atlètic sobre bona presa i que ens deixa a un nou relleix on fem la segona reunió. 25 metres, 3 parabolts.

L3(V)

Sortim de la reunió cap a la dreta i superem uns ressals verticals que ens menen sota un sostre, on trobem una expansió. Tirem recte amunt amb un pas sobre presa petita per superar una bona panxa i seguidament anem a caçar una fissura horitzontal que ens soluciona el pas (tot plegat potser més de V com marca la ressenya i un pèl expo ja que en cas de caiguda piquem contra la lleixa). Marxem horitzontalment una mica a la dreta i encarem un tram un xic indefinit sobre roca trencadissa però fàcil, anant en diagonal a l'esquerra. Arribem davant un mur, protegit per una expansió i progressem fins a la reunió, al costat d'una gran savina; pel camí trobem un pont de roca. 35 metres, 3 parabolts i un pont de roca.

L4(V+)

Sens dubte, juntament amb el cinquè els llargs més bonics i exigents de la via, que per sí sols justifiquen l'ascensió. Iniciem el llarg escalant una elegant placa on ens tocarà serpentejar per anar trobant el pas més lògic. Aquesta placa ens deixa sota un sostre que salvem flanquejant cap a la dreta. Encarem aleshores un tram fissurat lleugerament desplomat però amb molt bona presa. Continuem després per un diedre més aviat tècnic amb un pas força obligat a la meitat (més 6a que V+). Un cop guanyat aquest tram continuem uns metres aprofitant una fissura estreta que ens permet fer algun pas en bavaresa abans de marxar cap a la placa i arribar a la reunió. 35 metres, 6 parabolts.

L5(V+)

Escalem uns primers metres drets i amb bona presa fins que podem iniciar un bonic flanqueig cap a la dreta (una bona presa lateral ens ajudarà) seguim un pèl més a la dreta per seguir pel fil de l'esperó en escalada aèria fins que, ràpidament, la verticalitat disminueix. Encara ens restaran uns quants metres sobre unes agradables plaques inclinades abans d'arribar a la darrera reunió. 30 metres, 5 parabolts.

Descens:

Continuem caminant cap al nord per guanyar el cim de la cinglera i marxem en direcció oest, resseguint els espadats fins que trobem unes fites que ens marquen el camí de descens primer per unes feixes i més endavant per un bosc de pi fins a la pista de terra. 50 minuts aproximadament.

El que més m'ha agradat:

- Escalada molt ben trobada.
- Quarta i cinquena tirades de categoria.
- Tranquil·litat assegurada.

El que no m'ha agradat tant:

- Algun tram amb roca a controlar.

Atenció graus ajustats!!